

یک راه مشروع برای واردات تکنولوژی از کشورهای خارجی «قرارداد لیسانس» می باشد که هم «منبعی برای تأمین درآمد طرف لیسانس دهنده است و هم طریقه ای برای پیشرفت و توسعه صنعتی کشورهای در حال توسعه» که با این روش فناوری مورد نیاز خود را که قادر به ساخت آن نیستند یا ساخت آن برای این کشورها بسیار پرهزینه می باشد را به دست آورند.

در این پژوهش ضمن بررسی راه های مختلف انتقال تکنولوژی به قراردادهای تحت لیسانس که از متداول ترین و با صرفه ترین راه انتقال تکنولوژی است، به تفصیل پرداخته می شود. همچنین در این تحقیق سعی بر این است که ابتدا ضوابط کلی حاکم بر قراردادهای انتقال تکنولوژی و در واقع روابط معمول میان طرفین در این دسته قراردادها مورد بررسی قرار گیرد و پس از آن با نگاهی به یک نمونه قرارداد انتقال دانش فنی سعی کنیم که شرایط و خصوصیات آن را بشناسیم.

کلمات کلیدی: انتقال تکنولوژی، قرارداد لیسانس، لیسانس گیرنده، لیسانس دهنده